

Regeringens proposition

1985/86: 58

om jämkningar i skyldigheten att lämna
kontrolluppgifter

Prop.
1985/86: 58

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 31 oktober 1985.

På regeringens vägnar

Olof Palme

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa lättnader i fråga om skyldigheten för banker och andra kreditinstitut att lämna kontrolluppgifter om räntor taxeringsåren 1987 och 1988. F. n. gäller att ett kreditinstitut skall lämna kontrolluppgift för personer som fått ränta med sammanlagt minst 500 kr. Enligt förslaget skall beloppsgränsen gälla bara för räntor på medel som inestår på konton, medan räntor på värdepapper o. d. skall anges oavsett belopp. Härigenom blir det enklare för kreditinstitutet att avgöra om uppgiftsskyldighet föreligger eller ej. För det andra föreslås att riksskatteverket skall få medge vissa undantag från uppgiftsskyldigheten beträffande konton som inncas av mer än en person om det finns synnerliga skäl för det.

Propositionen innehåller vidare ett förslag om en mindre utvidgning av kontrolluppgiftens innehåll i fråga om värdepapper samt ett förslag som rör i vilka fall innehav av aktier m. m. skall redovisas i kontrolluppgift. Dessutom föreslås att kontrolluppgift inte skall lämnas i fråga om räntor som tillkommer stiftelser.

Förslag till Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs i fråga om taxeringslagen (1956: 623)¹
dels att 37 § 1 och 8 mom. skall ha följande lydelse,
dels att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen
(1985: 406) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

37 §

Nuvarande lydelse

1 mom.² Till ledning vid inkomsttaxering, förmögenhetstaxering och registrering av preliminär A-skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall varje år utan anmaning avlämnas uppgifter (*kontrolluppgifter*) för det föregående kalenderåret enligt följande uppställning.

<i>Uppgiftsskyldig</i>	<i>Vem uppgiften skall avse</i>	<i>Vad uppgiften skall avse</i>
4 a. Den som utbetalt utdelning på aktie i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975: 1385) eller lagen (1970: 596) om förenklad aktiehantering är tillämplig, liksom bank, som avses i 1 § aktiefondslagen (1974: 931), vilken utbetalt utdelning på andel i svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag samt den som utbetalt utdelning från utländsk juridisk person, om utdelningen utbetalats genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolags försorg.	Den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället.	Den utbetalda utdelningen <i>samt</i> för fysisk person också aktieinnehavet vid årets utgång.

Föreslagen lydelse

1 mom. Till ledning vid inkomsttaxering, förmögenhetstaxering och registrering av preliminär A-skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall varje år utan anmaning avlämnas uppgifter (*kontrolluppgifter*) för det föregående kalenderåret enligt följande uppställning.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1985: 406.

4 a. Den som utbetalt utdelning på aktie i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975: 1385) eller lagen (1970: 596) om förenklad aktiehantering är tillämplig, liksom bank, som avses i 1 § aktiefondslagen (1974: 931), vilken utbetalt utdelning på andel i svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag samt den som utbetalt utdelning från utländsk juridisk person, om utdelningen utbetalats genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolags försorg.	Den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället. <i>Fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i aktiefond eller utländsk juridisk person.</i>	Den utbetalda utdelningen. <i>Innehavet vid årets utgång.</i>
---	--	---

Nuvarande lydelse

8 mom.³ Till ledning vid inkomsttaxering och förmögenhetstaxering skall varje år utan anmaning avlämnas kontrolluppgifter för det föregående kalenderåret enligt följande uppställning.

Uppgiftsskyldig	Vem uppgiften skall avse	Vad uppgiften skall avse
Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag, den som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande, den som gett ut skuldförbindelse för den allmänna marknaden och förening som från medlemmar mottagit pengar för förräntning.	Den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta utbetalats (borgenär). <i>Undantag:</i> Bank, hypoteksinstitut, försäkringsanstalt och aktiebolag samt förening som tilldelats organisationsnummer.	Ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller utbetalat till borgenären samt dennes sammanlagda fordran på den uppgiftsskyldige vid årets utgång. <i>Undantag:</i> a) Ränta som i fråga om värdepapperscentralen inte avser bolagets verksamhet beträffande skuldförbindelser för den allmänna marknaden och

³ Senaste lydelse 1985: 406.

som i fråga om övriga uppgiftsskyldiga inte hänför sig till sådan verksamhet som avses under rubriken Uppgiftsskyldig.

b) Ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt 3 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer eller lagen (1983:891) om skattelättnader för allemanssparande.

c) Ränta och fordran på konto, för vilket inte finns person- eller organisationsnummer och som öppnats före den 1 januari 1985, om räntan för kontohavaren uppgår till mindre än 100 kronor. Innehas ett konto av mer än en person, skall uppgift lämnas för samtliga kontohavare, om räntan för någon av dem uppgår till minst 100 kronor.

I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt person- eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som borgenären. För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Kan person- eller organisationsnummer inte anges för en borgenär, skall såvitt möjligt dennes födelsetid redovisas eller, om borgenären är en juridisk person, namn och postadress samt personnummer för den som får förfoga över ränta eller fordran.

Innehas ett konto av mer än en person skall ränta och fordran fördelas lika mellan innehavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige.

Bestämmelserna i 2 mom. elfte och tolfte styckena, 4 mom. första och andra styckena samt 5 mom. skall tillämpas på kontrolluppgift enligt detta moment.

8 mom. Till ledning vid inkomsttaxering och förmögenhetstaxering skall varje år utan anmaning avlämnas kontrolluppgifter för det föregående kalenderåret enligt följande uppställning.

Uppgiftsskyldig

Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag,

den som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande,

den som gett ut skuldförbindelse för den allmänna marknaden och

förening som från medlemmar mottagit pengar för förräntning.

Vem uppgiften skall avse

Den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta utbetalats (borgenär).

Undantag:

Bank, hypoteksinstitut, försäkringsanstalt och aktiebolag samt förening och stiftelse som tilldelats organisationsnummer.

Vad uppgiften skall avse

Ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller utbetalat till borgenären samt dennes sammanlagda fordran på den uppgiftsskyldige vid årets utgång.

Undantag:

a) Ränta som i fråga om värdepapperscentralen inte avser bolagets verksamhet beträffande skuldförbindelser för den allmänna marknaden och som i fråga om övriga uppgiftsskyldiga inte hänförs till sådan verksamhet som avses under rubriken Uppgiftsskyldig.

b) Ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt 3 § lagen (1978:432) om skattelättnader för vissa sparformer eller lagen (1983:891) om skattelättnader för allemanssparande.

c) Ränta och fordran på konto, för vilket inte finns person- eller organisationsnummer och som öppnats före den 1 januari 1985, om räntan för kontohavaren uppgår till mindre än 100 kronor. Innehas ett konto av mer än en person, skall uppgift lämnas för samtliga kontohavare, om räntan för någon av dem uppgår till minst 100 kronor.

I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt person- eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som borgenären. För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Kan person- eller organisationsnummer inte anges för en borgenär, skall såvitt möjligt dennes födelsetid redovisas eller, om borgenären är en juridisk person, namn och postadress samt personnummer för den som får förfoga över ränta eller fordran.

Innehas ett konto av mer än en person skall ränta och fordran fördelas lika mellan innehavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige.

Avser en utbetalning också annat än ränta och kan den uppgiftsskyldige inte ange hur stor del därav som utgör ränta, skall i stället för ränta det sammanlagt utbetalda beloppet redovisas.

Bestämmelserna i 2 mom. elfte och tolfte styckena, 4 mom. första och andra styckena samt 5 mom. skall tillämpas på kontrolluppgift enligt detta moment.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1.⁴ 116 f § i sin nya lydelse träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. Övriga bestämmelser träder i kraft den 1 juli 1985.

2.⁴ 116 f § i sin nya lydelse tillämpas första gången vid 1985 års taxering såvitt avser oriktig uppgift i fråga om inkomst av tjänst och första gången vid 1989 års taxering såvitt avser oriktig uppgift i fråga om inkomst av kapital. Övriga bestämmelser — utom 39 § 1 mom. — tillämpas första gången vid 1987 års taxering.

3.⁴ I fråga om 1987 och 1988 års taxeringar tillämpas följande.

a) I stället för vad som i 28 § första stycket 5 anges om intäkter, som skall upptas i den förenklade självdeklarationen, gäller att alla intäkter som är att hänföra till inkomst av kapital skall upptas.

b) Skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt 37 § 8 mom. föreligger endast om *den ränta som sammanlagt gottskrivits eller utbetalats till borgenären uppgår till minst 500 kronor*. Härvid medräknas inte ränta som är undantagen från uppgiftsskyldighet enligt samma moment första stycket c. I stället för beloppet 100 kronor i första stycket c skall gälla ett belopp av 1 000 kronor.

b) Skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt 37 § 8 mom. föreligger *beträffande ränta och fordran på konto* endast om *sådan ränta sammanlagt gottskrivits eller utbetalats till borgenären med minst 500 kronor*. Härvid medräknas inte ränta som är undantagen från uppgiftsskyldighet enligt samma moment första stycket. I stället för beloppet 100 kronor i första stycket c skall gälla ett belopp av 1 000 kronor.

c) Vad som sägs i 66 b § första stycket 2 skall inte tillämpas såvitt avser kontrolluppgift om inkomst av kapital.

4. I fråga om 1987 års taxering får riksskatteverket när synnerliga skäl föreligger på ansökan av uppgiftsskyldig medge undantag från 37 § 8 mom. andra och tredje styc-

kena såvitt gäller konto som innehas av mer än en person. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1986.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 oktober 1985

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Leijon, Hjelm-Wallén, Andersson, Göransson, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hultström, Lindqvist

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om jämkningar i skyldigheten att lämna kontrolluppgifter

1 Inledning

I samband med beslutet vid föregående riksmöte om ett förenklat deklara-tionsförfarande infördes en skyldighet för kreditinstitut m. fl. att lämna kontrolluppgifter om räntor (prop. 1984/85:180, SkU 60, rskr 375, SFS 1985:406). De nya reglerna gäller fr. o. m. 1987 års taxering.

Det förenklade deklara-tionsförfarandet bygger bl. a. på en utvidgning av kontrolluppgiftsskyldigheten så att en detaljredovisning kan undvikas på intäktssidan. I det nya systemet med förenklad självdeklaration behöver den skattskyldige inte redovisa de intäkter som framgår av kontrolluppgifter utan dessa skall direkt ligga till grund för taxeringen. Under de två första åren, taxeringsåren 1987 och 1988, blir emellertid så fallet endast i fråga om kontrolluppgifter om inkomst av tjänst. Vad gäller inkomst av kapital skall den skattskyldige själv redovisa intäkterna i den förenklade deklara-tionen även om han fått kompletta kontrolluppgifter om dessa. Det är nämligen nödvändigt att skapa säkerhet i rutinerna genom att vid ett par taxeringar pröva hanteringen av och kvaliteten på dessa kontrolluppgifter innan steget tas att lägga uppgifterna till grund för det förenklade deklara-tionssystemet. Uppgiftslämnandet de två första åren har därför getts karaktären av provverksamhet. Det innebär att de uppgifter som lämnas då inte förväntas vara av fullgod kvalitet och att skattemyndigheterna givetvis måste hantera dem med särskild försiktighet.

Det har sålunda förutsetts att det i inledningsskedet kan komma att uppstå problem för såväl skattemyndigheterna som uppgiftslämnarna. Detta har utgjort skäl också för att under provåren ha beloppsgränser för uppgiftsskyldigheten. Då behöver uppgift lämnas bara när den sammanlagda räntan uppgår till minst 500 kr. Vidare behöver ingen uppgift lämnas beträffande konto som saknar person- eller organisationsnummer under förutsättning att det öppnats före den 1 januari 1985 och räntan på kontot inte uppgår till 1 000 kr.

Bankerna har nu efter sommaren i olika framställningar redovisat vissa problem med att hinna färdigställa de rutiner som skall ligga till grund för det kommande uppgiftslämnandet och bankerna har beretts tillfälle att diskutera situationen vid överläggningar med företrädare för finansdepartementet. Problemen är enligt min mening inte sådana att de påverkar genomförandet av reformen med förenklad självdeklaration. Däremot är de av den arten att det finns fog för att i någon mån lätta på uppgiftsskyldigheten för provåren. Enligt min mening kan erforderliga justeringar göras utan att man därför i nämnvärd utsträckning minskar det för provverksamheten stora värde som ligger i att uppgiftsskyldigheten under provåren så mycket som möjligt överensstämmer med den som skall gälla när systemet första gången används i det förenklade förfarandet.

Jag avser i det följande att behandla frågan om lättnader i uppgiftsskyldigheten. Jag tar också upp två närliggande frågor. Den ena gäller vad en kontrolluppgift skall innehålla när den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av en utbetalning som utgör ränta. Den andra frågan avser en komplettering av uppgiftsskyldigheten beträffande innehav av aktier o. d.

2 Föredragandens överväganden och förslag

Uppgifter om ränta vid 1987 och 1988 års taxeringar

Mitt förslag: Enligt nuvarande regler skall kreditinstituten vid 1987 och 1988 års taxeringar lämna kontrolluppgifter för personer som uppburit sammanlagt minst 500 kr. i räntor. Uppgift behöver dock inte lämnas beträffande konto som saknar person- eller organisationsnummer under förutsättning att det öppnats före den 1 januari 1985 och räntan på kontot inte uppgår till 1 000 kr. Enligt mitt förslag skall beloppsgränsen 500 kr. bara gälla ränta som avser konto. Uppgift om ränta av annat slag skall lämnas oavsett belopp. Det nuvarande undantaget för konton som saknar person- eller organisationsnummer står fast. Innehas ett konto av mer än en person skall riksskatteverket (RSV) få medge undantag från den annars gällande uppgiftsskyldigheten såvitt gäller 1987 års taxering. Ett sådant undantag får medges på ansökan av den uppgiftsskyldige om det föreligger synnerliga skäl för det.

Skälen för mitt förslag: Enligt punkt 3 b av övergångsbestämmelserna till lagen (1985:406) om ändring i taxeringslagen (1956:623) skall kontrolluppgift lämnas bara om den ränta som sammanlagt gottskrivits eller utbetalats till borgenären uppgår till minst 500 kr. Därvid skall inte medräknas ränta på vissa icke person- eller organisationsnummersatta konton.

Denna beloppsgräns medför i och för sig att kreditinstituten slipper lämna kontrolluppgifter för ett mycket stort antal borgenärer. Men eftersom beloppsgränsen gäller för alla slags räntor som tillgodogjorts borgenären, innebär den att ränteutbetalaren måste ta hänsyn inte bara till

räntorna på borgenärens konton utan också till de räntor som utbetalas eller gottskrivs på annan grund, t. ex. ränta på obligationer. Ränteutbetalaren måste alltså vid årets slut lägga ihop samtliga räntor rörande borgenären för att kunna få klart för sig om en viss ränta understigande 500 kr. föranleder uppgiftsskyldighet. Detta ställer krav på en samordning mellan de olika räntetyperna som det tidigare sällan funnits behov av och som för vissa kreditinstitut visat sig vara svår att genomföra utan ganska omfattande ändringar i ADB-systemen.

En frikoppling av räntorna på konton från andra räntor bör sålunda kunna underlätta uppgiftslämnarnas arbete. Detta gäller främst dem som har en omfattande och varierande penningförvaltningsverksamhet. Några egentliga nackdelar för utvärderingen av uppgiftslämnandet under provåren kommer en sådan frikoppling inte att leda till. En särskild beloppsgräns om 500 kr. bör därför enligt min mening gälla för räntor som avser konton. Vad sedan gäller andra slags räntor kan det diskuteras huruvida även dessa skall omfattas av en beloppsgräns. För uppgiftslämnarna torde hanteringen av uppgiftsunderlaget bli mera rationellt och uppgiftslämnandet följaktligen underlättas om det inte finns någon beloppsgräns. Med en sådan måste nämligen ränteutbetalaren sammanställa sina utbetalningar om mindre belopp för att kunna avgöra om gränsen uppnåtts för borgenären. Utan beloppsgräns kan detta underlåtas. Jag föreslår därför att det under provåren blir en beloppsgräns om 500 kr. endast för ränta på konton. Jag vill påpeka att den frikoppling mellan räntor av olika slag som jag här har förordat givetvis måste beaktas också vid utformningen av blanketter för uppgiftslämnandet, så att kreditinstituten får möjlighet att lämna två blanketter för varje person.

För konto som innehas av mer än en person följer av 37 § 8 mom. andra stycket taxeringslagen (1956:623), TL, att kontrolluppgifterna i princip skall ange samtliga kontohavare och enligt samma moments tredje stycke att ränta och fordran skall fördelas lika mellan kontohavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige.

I fråga om dessa konton tillämpar de olika kreditinstituten f. n. olika rutiner för registreringen av innehavarna. Några institut registrerar utöver upplysningar om en av kontohavarna bara en uppgift om att andra kontohavare finns. Det förekommer också att man tillämpar en ordning som inte ger besked huruvida kontot skall anses som ett gemensamt konto eller ej. För praktiskt taget samtliga institut gäller vidare att det inte finns någon uppgift om hur räntan skall fördelas mellan kontohavarna. Ett nöjaktigt uppgiftsunderlag förutsätter därför att en del institut tar direktkontakt med de kunder som har gemensamma konton. De måste också utveckla system för registrering av kontohavarna i fråga så att informationen på ett någorlunda enkelt sätt kan föras över till kontrolluppgifterna.

Det kan sålunda konstateras att många institut har ett bristfälligt uppgiftsunderlag, som för övrigt i många fall är otillräckligt även för att den sedan mycket länge gällande uppgiftsskyldigheten efter anmaning skall kunna fullgöras. Detta förhållande har varit ett skäl till att ge de två första åren karaktären av provverksamhet. I normalfallet har kreditinstituten också tämligen god tid på sig att ta fram ett fullständigt uppgiftsunderlag,

eftersom kontrolluppgifterna skall lämnas först i början av år 1987. Det är emellertid uppenbart att det på sina håll finns stora luckor i registren och att det behövs ganska omfattande ändringar av registersystemen. Det kan i dessa fall vara befogat att det ges möjlighet till en något mjukare övergång. Denna möjlighet bör inte gälla generellt utan endast när uppgiftslämnarens förhållanden är sådana att det framstår som oskäligt att redan från början infordra fullständiga uppgifter. I sådana fall bör uppgiftslämnaren ges möjlighet att lämna mer begränsade uppgifter om kontona i fråga, t.ex. bara uppgifter om en av innehavarna till kontot. Det bör således i princip ske en prövning i varje särskilt fall men detta hindrar givetvis inte att man vid prövningen rörande institut med likartade problem gör en mer generell bedömning. Jag anser att det bör anföras RSV att göra dessa prövningar, efter ansökan av den uppgiftsskyldige. Denna dispensmöjlighet bör omfatta endast det första provåret, dvs. taxeringsåret 1987.

RSV:s möjlighet att i fråga om gemensamma konton medge undantag från TL:s föreskrifter bör som jag nyss antytt tillämpas restriktivt. Det bör inte komma i fråga att ge dispens som innebär att någon kontrolluppgift inte alls behöver lämnas för sådana konton.

Svårigheterna för uppgiftslämnarna att på ett tillfredsställande sätt lagra nytillkomna, kompletterande uppgifter torde främst göra sig gällande för konton som avslutas i början av året, då registreringssystemen inte är färdigutvecklade. När det finns färdiga system, torde det endast undantagsvis finnas behov av dispens.

Vad jag nu anför förleder ändringar i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1985:406) om ändring i TL. Jag föreslår samtidigt en mindre redaktionell ändring i punkt 3 b av dessa bestämmelser.

Ränta på värdepapper

Mitt förslag: Om en utbetalning avser både ränta och kapital och den uppgiftsskyldige inte vet hur mycket av betalningen som utgör ränta, skall han i kontrolluppgiften ange hela det utbetalda beloppet.

Skälen för mitt förslag: Skyldigheten att lämna uppgifter om utbetald eller gottskriven ränta enligt 37 § 8 mom. TL innebär att den aktuella räntan skall anges till sitt belopp. Beträffande t.ex. bankkonton och räntebärande värdepapper såsom obligationer där ränta betalas ut mot kupong är det normalt inga problem att fastställa räntan. Vad däremot gäller en del andra värdepapper kan det ibland vara svårt eller rent av omöjligt för utbetalaren att ange räntan.

En betydande värdepappershandel sker i s.k. diskonteringspapper, för vilka gäller att de ges ut på marknaden till ett lägre belopp än det till vilket värdepapperen löses in på förfallodagen. Skillnaden mellan dessa båda belopp betraktas normalt som ränta. För att den som löser in ett sådant värdepapper skall kunna ange storleken av räntan måste han sålunda känna till utgivningsbeloppet. Detta är ofta inte möjligt, t.ex. beträffande

statsskuldväxlar som ges ut av riksgäldskontoret och löses in genom förmedling av bank eller fondkommissionsbolag. I sådana fall kan det av den nuvarande lagregleringen knappast anses följa mer än att den uppgiftsskyldige skall lämna uppgift om att ränta har utbetalats.

En annan sak är att utbetalaren, även om han känner till utgivningsbeloppet, ibland inte vet om den som räntan utbetalas till är skattskyldig för hela räntan, eftersom värdepapperet kan ha överlåtits efter utgivningen. I dessa fall skall den uppgiftsskyldige ändå ange hela räntan i kontrolluppgiften för den som räntan utbetalas till.

För att höja värdet av kontrolluppgiften anser jag att den uppgiftsskyldige i de fall han inte har kännedom om räntans storlek skall ange totala beloppet av utbetalningen. Därmed blir det möjligt för taxeringsmyndigheterna att på grund av kontrolluppgiften i vart fall få en uppfattning om vilken storleksordning det kan vara på räntan. Jag vill här erinra om att en avräkningsnota, innehållande uppgift om bl. a. kontrahenternas namn och köpeskillingen eller motsvarande, enligt lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden skall upprättas vid köp eller byte av här berörda värdepapper.

Mitt förslag föranleder ändring i 37 § 8 mom. Där bör en bestämmelse tas in som ett nytt fjärde stycke.

Det kan ifrågasättas om det nu föreslagna tillägget till bestämmelserna rörande kontrolluppgifter är tillräckligt på sikt. Jag räknar emellertid med att den här problematiken kommer att behandlas av kapitalvinstkommittén (B 1979:05), som bl. a. skall se över vissa frågor om gränsdragningen mellan inkomst och kapitalvinst. I tilläggsdirektiven (Dir 1982:46) till kommittén heter det att stor vikt måste fästas vid att reglerna skall vara enkla att tillämpa såväl för de skattskyldiga som för skattemyndigheterna. I detta får enligt min mening anses ligga att också kontroll- och förenklingssynpunkter av det slaget som jag tagit upp i det här sammanhanget skall beaktas. Vid denna översyn torde kommittén också komma in på frågan om uppgiftsskyldigheten enligt 43 § 1 mom. TL för räntemottagare bör ändras.

Övriga frågor om kontrolluppgifter

Mitt förslag: Den nuvarande skyldigheten för bl. a. Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag (VPC) att för fysisk person lämna uppgift om aktieinnehavet vid årets utgång kompletteras så att uppgift skall lämnas oavsett om personen lyft någon utdelning eller inte. Vidare skall uppgift lämnas också om innehav av andelar i aktiefonder och i vissa utländska juridiska personer.

Kontrolluppgift om ränta skall inte lämnas i de fall stiftelse som tilldelats organisationsnummer är borgenär.

Skälen för mitt förslag: Den genom förenklingsreformen utvidgade skyldigheten att lämna kontrolluppgifter innebär också att uppgifter skall lämnas om aktieinnehavet för fysiska personer vid årets utgång. Uppgifterna

skall inte ligga direkt till grund för taxeringen utan endast tjäna som ett kontrollunderlag. De utgör emellertid en förutsättning för att de som lämnar en förenklad självdeklaration skall slippa specificera aktieinnehavet i förmögenhetsredovisningen.

Bestämmelserna om uppgiftsskyldigheten har fått en avfattning som kan tyda på att aktieinnehavet behöver anges bara för den som under året lyft utdelning på aktierna. Behovet av kontrolluppgifter gör sig emellertid lika starkt gällande beträffande personer som inte lyft någon utdelning. Jag föreslår därför att 37 § 1 mom. 4 a TL ges en formulering som tydligt anger att berörda utbetalare av aktieutdelning, bl. a. VPC, skall ange en fysisk persons innehav av aktier oavsett om denna person uppburit någon utdelning eller inte. Jag föreslår vidare att även fysisk persons innehav av andel i aktiefond och i utländsk juridisk person skall redovisas i kontrolluppgift.

I de fall bl. a. bank, aktiebolag eller förening som tilldelats organisationsnummer är borgenär föreligger det inte någon skyldighet att lämna kontrolluppgift rörande ränta. Det har nu framförts önskemål att undantag också skall göras för stiftelser, eftersom ett sådant undantag skulle medföra en inte oväsentlig lättnad i fråga om kontrolluppgiftsskyldigheten rörande räntor på vissa värdepapper på penningmarknaden. Enligt min mening kan ett sådant undantag göras utan att några väsentliga kontrollhänsyn eftersätts och jag föreslår därför en ändring i enlighet härmed. Undantaget bör dock - i likhet med vad som gäller beträffande förening - endast omfatta stiftelse som tilldelats organisationsnummer.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats ett förslag till

lag om ändring i taxeringslagen (1956:623).

Förslaget är av så enkel beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

